ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΩΜΕΤΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ.

Ὧν ἡ ἐπιγραφὴ Παράδεισος.

HORTVS EPIGRAMMATVM

Græc. Moralium, Io. GEOMETRA Autore, Fed. Morello Prof. R. interpr.

Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ, κρατερῷ τ' αἰχμητῇ.

LVTETIÆ,
Apud FEDERICVM MORELLVM Architypographum Regium.
M. D. XCV.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΩΜΕΤΡΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ.

Ὧν ἡ ἐπιγραφὴ Παράδεισος.

Ὅτι ἀθάνατος τοῖς ἀναγινώσκουσιν ἡ ὠφέλεια. α.

ΑΝθεμόεις Παράδεισος ὁ τῶν ἁγίων χορός ἐστιν,
Οὗ μῆς ἡδείης πείρατα πιμπλάμενος.
Πᾶς οὖν ὃς παθέεσσιν ἐπεπλήγῃ φίλον ἦτορ,
Δεῦρ' ἴτω ἀμβροσίης αὐτίκα δρεψόμενος.

Ὅτι συγγνωστότερον τὸ ἐλάχιστον. β.

Κέρδιον ἡ μετάνοια μάλ' ἔξοχον. ἐκ γὰρ ἀρίστων
Καὶ τόκον εἰς περάτων κόλπος ὑψιμέδων,
Τοῖσιν ἁμαρτωλοῖς, καὶ ὅλον δ' ἀφίησι τὸν ὄφλον.
Εἰκόνα τὴν πόρνην, καὶ τὸν ἄσωτον ἔχεις.

Ὅτι φόβῳ θεοῦ, καὶ μόνῳ δέδεται ἡ γλῶσσα. γ.

Κλεῖθρα περὶ τῆς γλώσσης, καὶ ἕρκεα, καὶ δύο τείχη
Θῆκεν ὁ ποιήσας. ἡδέ γε ταῦτα περᾷ.
Εἰ δέ μιν εἰσαφίκοιτο θεοῦ δέος, αὐτίκ' ἐπόψει
Τήνδ' ἐν ὄρεσιν ἰδίοις ἀτρέμας ἱσταμένην.

Ὅτι ἐπιζήμιον τὸ γαστριμαργεῖν. δ.

Νηδὺς ἡ ἄπληστος, ὁ Δαναΐδων πίθος ἐστίν·
Ὅσσον ἐπαντλήσεις, πλεῖον ὑπεκπρορέει.

Εἰ δὲ τὰ πολλὰ πέμψοιτο, σωίζανει. ἔνθα πότ' ἤδη
Καὶ ὀλίγιστα διδῶς, ἀσπασίως κατέχει.

Ὅτι τὸν νοῦν ἢ τὸ σῶμα προσφερευρητέον. ε'.

Φρεῶον ἰδὼν προφανεῖσα γέρων παλίνορσος ἀπέστη.
Εἶπε δέ τις, φεύγεις, καὶ σὺ μάκαρ. ὁ δ' ἔφη,
Οὐκ ἀπὸ τοῦδε πέφευγα· πέφευγα δὲ μᾶλλον ἐκεῖνον,
Τὸν κενόδοξον ὄφιν· ταῦτα γὰρ ἔτυχέ με.

Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν πέλας γινώσκειν ἑαυτόν. ς'.

Ὀξύχολός τις ἀνὴρ ἐρεθιζόμενος, μετέβαλλεν
Ὄμματα, καὶ μορφήν, τήν τε κόμην ἐσόβει.
Τόνδε ἰδὼν ἄνθρωπος, εἰ εἴκελος ἔσσομαι εἶπε
Θυμωθείς, φεῦ μοι ὅσον ὀφλήκα γέλων.

Ὅτι διαπίπτει καὶ δύναμις ἀμελείας. ζ'.

Οὐκ ἔστιν ἑτέρως κραδίην ἀμόλυντον ἐπισχεῖν,
Εἰ μὴ λαυκανίης, καὶ στόματος κρατέεις.
Ἄχρι δὲ ταῦτα τὰ δύ' ἀναπέπταται, οὔποτε λείψει
Φὼρ ἐσιών, καὶ ἄγων εἴ τι κέκευθεν ἔσω.

Ὅτι ἔργοις ἢ λόγοις ἐγγυμναστέον. η'.

Ἔργα σοφὸς μοναχῶν γράψας, ἐλάχιστα παρῆλθε.
Τῷ δὲ γ' ὁ προστάξας, χώετο, καὶ νεμέσα.
Πῶς τάδε καταλέλοιπας; ὁ δ' ἴαχεν, ἴσχε· ἐγὼ δὲ
Εἴσοκε ταῦτ' ἔρξεις, καὶ τὰ περίλοιπα γράφω.

Ὅτι ἐπὶ τὸ σῶμα καὶ ἡ ἀσκητική. θ'.

Ἀρσενίῳ τις ἔφη· Σὺ τὸ, Μῆνιν ἄειδε, διδάξας,
Τούτοις εἰρωτᾷς τοὺς ἀμαθεῖς τί μαθεῖν;
Ἀλλ' ἐγώ, εἶφ' ὁ γέρων, ἔτι καὶ νῦν οὐ δεδάηκα
Τῶν ἀμαθῶν τούτων οὐδὲ τὸ ἄλφα μόνον.

Τῷ προτέρῳ βίῳ, καὶ τὰ τοῦ νῦν οἰκονομητέον.

Μέμφετο Ἀρσένιόν τις ἰδὼν ἐπὶ κώεσιν ὄντα.
Εἶπε δέ τις· τί δέ σοι ἔργον ὑπῆρχε πάλαι;
Βοσκὸν ἔφη. οὐκοῦν νῦν ἀβρέστερος πολύ ἐστι.
» Χρὴ γὰρ πρὸς τὸ πάλαι, καὶ τὰ παρόντα μετρεῖν.

Ὅτι ἐκπινέστερον ἐν τυχῇ ἀρχῇ. ιά.

Ἀρσενίῳ, καὶ τόνδε πόνον κλύε. ὀψὲ γὰρ αἰεὶ
Σαββάτου ἵστατ' ἀνεὶς ἥλιον ἐξοπίσω·
Ἄχρι μὲν ἐν στήθεσσιν ἐβάλλετο· καὶ τότ' ἀποστὰς
Ἡμαλίαις αὐτὸν ἐργασίαις ἐδίδου.

Ὅτι οἴκοι δεῖ μένειν. ιβ'.

Ἀστακὸς οὐδείς ἐστιν ἀλέπος, οὐ λιπόπατεις,
Οὐδὲ γένος νεπόδων θῖνα παραβροχάει.
Καὶ μοναχὸς δηθύνει ἔης ἀπάτερθε καλιῆς·
Πολλὰ πέλει περὶ θυρῶν ἅμματα, καὶ παγίδες.

Ὅτι οὐδὲν τῶν μεγάλων ἄνευ γίνεται τόλμης. ιγ'.

Βούλετό τις καθ' ἓν ἦμαρ ὑπεκφυγέειν βιότοιο,
Ἀλλὰ τὰ, καὶ τὰ λέγων, εἴρυετ'. εἶτεν ἀφεὶς,
Καὶ τὸ χιτώνιον αὐτὸ, δι' ἄκρας ἔδραμε κοῦφος·
» Ἀνδρὶ γὰρ εὐτόλμῳ, καὶ πόλος ἐστὶ βατός.

Ὅτι ἡ ἀκτημοσύνη ἀγνὴ ἐν μοναχοῖς. ιδ'.

Ἦλθ' ἀποταξάμενος κυδίστατος ἐς σκίταν ἀνήρ,
Καὶ πολὺ χρῆμα διδοὺς κάλλιπέ οἱ τι μέρος.
Εἶπε δέ τις· καὶ τὸ πρὶν ἀπώλεσας, ὦ φίλε, κῦδος
Τερπνὸν ἐόν, καὶ ὁ δοὺς οὐκ ἐπέβης ἀβίων.

Ὅτι ἐπιβλαβὴς πλοῦτος, ἀπόβλητος. ιέ.

Πλουσίῳ ἐν κλισίῃ προσεβήσατο μέτριος ἀνήρ·
Τοῦ δὲ ταρασσομένου οἷσιν ἐπὶ κτεάτοις,

Εἰ σὺ τάδ' εἶπε, μάλ' ὦκα, μὴ ἐξολέσῃς φίλε τέκνον
  Αὐτά σε προφθάντα ῥάδιον ἐξολέσει.

Θρηνητέον μᾶλλον ἑκάστῳ τὰ ἑαυτοῦ. ιϛ΄.

Ἐκλείποντα Θέωνι, φίλοι συνιόντες, ἐθρήνουν
  Τοῖς δ' ὀλοφυρομένοις, μεμφόμενος τάδ' ἔφη.
Ὦ δὲ γὰρ εἰδότες οἷος ὁ ᾅδης ἁρπαλέος θήρ,
  Μᾶλλον ἐπ' δηϊότελοις χεύετε δάκρυ πόσιν.

Ὅτι οὐκ ἔστι νοσεῖν, καὶ θεραπεύειν ἄλλοις. ιζ΄.

Ἔξελον οἱ πρότεροι καὶ δαίμονας ἦν διὰ πίστιν,
  Ἠδὲ μένει, τὰ δέ που ἐν νεφέεσσιν ἔδυ.
Εἶπε δὲ Γιτνείων ῥέα δαίμονας ἐξελάσειεν
  Ὃς πρὸ τ' ἐξ αὐτοῦ τούσδε διεσκέδασεν.

Ὅτι καταχρέως ὁ οἶκτος τοῖς πένησιν. ιη΄.

Εἰ συνέθετο πένητες ἐᾷ βλέφαρ' ἀμφικαλύπτειν,
  Πλούσιος ἤθελέ τις ἀλαίην προθέειν.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκπλέοισι τὸ χρυσίον ἥδιον ὕμιν,
  Οὐ χρὴ ἐπιστάζειν τοῖσδε σίπου ῥανίδα.

Ὅτι οὐ πράττειν δεῖ, καὶ οὕτως ἄχεσθαι. ιθ΄.

Ἄστυ λιμὸς ἔπιρε, δικαιοσύνης διὰ λιμόν.
  Τῶν δὲ καταικούντων λισσομένων Σισύην
Εὔξασθαι, θεὸς ὡς ἤτοι ἐπιτάρροθος εἶπεν,
  Οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἤθελον ἐνθάδ' ἔμμεν.

Ὅτι κἂν τοῖς ἀναγκαίοις τὸ ἄπειρον ἀκριβές. κ΄.

Νικᾷν τὰ τρία ταῦτα ἀμηχανῶ, εἶπεν Ἀπολλῶ,
  Τὸν ζείδωρον ὕπνον, καὶ τὸ μὴ ἄρτον ἔδειν,
Καὶ τρίτον, αὐτὸ τὸ φᾶρος ὃ ἕννυμαι. ἀλλὰ, καὶ αὐτὰ
  Νικᾷν αὖθις με πλεῖον ἀμηχανέει.

Ὅτι οὐκ ἔστι Θεῷ δουλεύειν, καὶ Μαμμωνᾷ. κα'.

Τὸν χρυσὸν φιλέων, φιλέειν ἔραμαι, καὶ Χριστόν,
Ἀλλ' οὐδὲ μὴν ξυνάγειν, φησ', οὐδ' ἀποξυνάγειν.
Χ' ἧχι τάλαντα ῥέπει, καὶ ἡ διάνοια ὀπηδεῖ.
Οἴμοι τῶνδε ἐρῶν ἤμβροτον ἀμφοτέρων.

Ὅτι πολυειδὴς ἡ ἀπόκαρσις. κγ'.

Ἄνδρα * τύραννον ἔκειρε, Σατᾶν, νόσος, αἰσχύνη, ἔχθρα, ἴσ. τύραννος.
Καὶ πενίη, καὶ ἔρις, καὶ πόθος οὐρανίων,
Ταῦτα δὲ πειρασμοῖς τε καὶ ὕβρεσι κρίνεται ἡμῖν,
Καὶ τῷ ἀνδρωτῇ τοῖς καμάτοις ἰέναι.

Τεκμήριον ἀνθρωπαρέσκου. κγ'.

Νηστεύει τις ἕκητι Θεοῦ, καὶ ἕκητι θεώντων.
Πῶς τάδε εὖ γνοίης; μεῖον ἕως νοσέοι.
Τόφρα δ' ἔγ' εἰ θανέειν ἱμείρεται, εὖ τάδ' ἀνέτλη·
Εἰ δὲ κ' ἀποσκάζει, εἰσοδίαζε φίλοις.

Ὅτι καλὸν τὸ ὑποστέλλεσθαι πᾶσιν. κδ'.

Νοῦν τις ἔχων πτερόεντα, καὶ ἔνθεον, ὁππότε χεῖρας
Οὐρανὸν εἰσεπέτα, οὐκέτ' ἐς αὐτὸν ἔην,
Τοίνυν εἶπεν' ἔμελλε φίλοις εὐχὴν δεένεσθαι,
Τῷ χέρε συμβάλλων ἄψ, ἀπέβαινε μόνος.

Τετράς. κε'.

Τὰ τρία ταῦτα φέρειν ἐπιτέλλετο ἱερὸς ἀνὴρ
Ἐν φρεσὶ σωφροσύνην· αἰδῶ ἐπὶ βλεφάροισι,
Γλώσσῃ δ' ἀψυχοπέδην, ἐκάλει τέγε τοὺς τοιούτους,
Τοῦ μεγάλου Λυδοῦ πολλὸν ἀφνειοτέρους.

Ὅτι λόγος ἀπρεπὴς αἶσχος ἄλυτον. κς'.

Σχοινολογοῦντος ἑταίρου, ἔφησέ τις, οὐ τοσὸν ἐστὶ
Δεινὸν ὀλισθῆσαι τῷ ποδί, ὡς τῷ ἔπει.

Εἴ τι γὰρ ἂν καὶ ἢ ἀπὸ τοῦ ποδὸς, οὐ πόσον εἴη.
„ Οὐκ ἀγαθὸς δὲ λόγος λύεται οὐδὲ μόρῳ.

Ὅτι πολύτροπος ἡ τῆς κακίας ἐπιβουλή. κζ΄.

Σφεῖγξ, καὶ φύσις. οὐ πρήσει δέ τι, μὴ προδιδούσης
Ψυχῆς· ἐκ δὲ βορῆς, ἄγριος ἵστατ᾽ ἔρως.
Ἀνδρὶ δὲ νηστεύοντι, ὄφις φθινέων πολεμίζει,
Καδμείη τε ἔοι νίκη ἐπιτροχάει.

Ὅτι οἱ γυῶν περὶ τὴν ἀρετὴν ἀμβλύτεροι. κη΄.

Εἶπε γέροντι νέος. πῶς ἤλθετε, καὶ δίχα μόχθου
ἴσ. εἰς ἀρ. Τὴν * ἀρετὴν, ἡμεῖς οὐδὲ μετ᾽ ἐμμελίης.
Τοῦτο γὰρ ἦν μόνον ἔργον· ἅπαντα δὲ τ᾽ ἄλλα πάρεργα.
„ Γᾶν δ᾽ ὅταν ἂν ἐθίσῃς, καὶ βαρὺ, ῥᾷον ἔφυ.

Ὅτι τὰ ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ. κθ΄.

Οὐδὲν ἁλὸς ῥ᾽ ὁ βίος διενήνοχεν. ἄστατοι ἄμφω,
Πικροὶ, θηρότροφοι, οἱ λιμένες βραχέες.
Πολλοὶ ἁλὸς τ᾽ ἀνέμων ἀδαήμονες. αὐτὰρ ὁ δαίμων
Τῇσιν ὅπῃ ἐς πνέει μᾶλλον, ἢ ἐν πελάγει.

Ὅτι καιρὸς παντὶ πράγματι. λ΄.

Κείμενοι ἐν προθύροις τὸν Λάζαρον, οὐχ ὁράασκεν
Ὁ πλούσιος. τὰ δὲ νῦν, πλούτεν εἴπερα.
„ Τῇ γὰρ ἀναγκαίῃ, τὸ χρήζειν αἰὲν ὀπηδεῖ.
„ Γνῶθι καιρὸν, ἔφη, Πιττακὸς Ὑῤῥαδίου.

Ὅτι τοῖς μεγάλοις ἀεὶ τις ἐπισπουδή. λα΄.

Πάντα λαβεῖν τὸν κόσμον, ἀμήχανόν ἐστ᾽ ἀνθρώπῳ·
Πάντα δὲ τόνδε λιπεῖν, ῥᾴδιον ὅς κε θέλει.
Ἀλλ᾽ ὑπερηφανίης τὸ ἀπαρχῆς σπέρμα λαβόντες,
Ἀρχόμεθα κατ᾽ ἔτος καρπὸν ἀμαρτίνοον.

Ὅτι

Ὅτι δεῖ ταῦτα εἰς οἰκοδομὴν τῶν πέλας ποιεῖν. λβʹ.

Δαιτὶ φίλοι μετοχοί, κρέας ἤσθιον. ὀψὲ δ' ἔφη τις,
Πῶς δὲ σύ, ὦ Ποιμήν, οὐ φάγες; ὅτι πάνυ
Τοὺς παρεόντας ἄασα. ἔφαιτο γὰρ ὡς ἐὰν οὗτος
Τοῖος τοιάδ' ἔδοι, τίς μὴ ἀδηφαγέοι.

Ὅτι οἱ πόλεμοι, τοῖς νῦν ἰσχυρότεροι. λγʹ.

Εἰπὲ μάκαρ, διὰ τί κρατερώτερα νῦν τὰ κάκ' ἐστί,
Καὶ παρὰ τοὺς προτέρους πάγχυ μὲν οἰκτρότερα.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἐγγίζει τῶν ἔσται ἡ βασιλεία,
Λάβρον ἐπαΐζει μᾶλλον ἐφημερίοις.

Ὅτι ἑαυτοῖς μᾶλλον ἐπαισχυντέον. λδʹ.

Πᾶς ὁ ἀφεὶς τὰ ἑαυτοῦ, ἐπισκοπέων δὲ τὰ ἄλλων,
Σπινόκροές τις ἐστί, καὶ διὰ τοῦτο βλέπει — ἴσ. ἔρυ.
Τηλόθεν. εἰ δὴ εἰς εὐρύκορον τὸ πάθος γε μετίσῃ,
Ἐγγύθεν αὐτὸν ἰδὼν, ἀλλαχοῦ οὐχ ἑορᾷ.

Ὅτι εἰ ὁ ψευδόμενος ὄλλυται, ὁ ἐπίορκος πόσον. λεʹ.

Εἰ ὁ λυρῳδὸς Δαβὶδ ὁμοῦ, καὶ τοῦτο ἀείδει,
Ὡς* ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλέοντας ψεῦδος. — ἴσ. ὡς πάν-
Ποῦ δὴ εἴη ὅστις, καὶ ἐπίορκον ὀμόσας, — τας ψεῦδος
Πάντας ἀάθ' ὅσοι πιστὸν ἔχουσι νόον; — τοὺς λαλ.

Ὅτι οὐ τῶν τυχόντων ὁ περὶ ἀρετῆς λόγος. λςʹ. — ολεῖς.

Ποιμέν' ἀνήρετό τις τὸν ἀοίδιμον, εἰπέ τι ῥῆμα.
Αὐτὰρ ὅ γ', οὐκ, ἀλλ' ἦν δρῶ βλάνιζε, ἔφη·
Αἰδέομαι γὰρ ἐγὼ περὶ τῆς ἀρετῆς τι διδάσκειν·
Ἐν μεγάλῳ γὰρ ἐρῶν, οὐδὲ γοῦν ἐκτελέω.

❧ Ὅτι τὸ ἄπορον ἀνεπίφθονον. λζʹ.

Εἰ μερίμνας τις ἔχοι, καὶ ἔχθεα, καὶ φθόνον, εἶτα — ἐν ἄλλῳ,
Εἰς ἀμερίμνων ὁδὸν ἦγε καὶ ἀπόλεμον, — εἶλκε.

Οὐκ αἰ ἐπ' αὐτὸν ἴμεν τάδε, καὶ πλέον ἐσθλὰ περισπίνει
    Ἡ ἀκτημοσύνη, καὶ φεβόμεθα κότω.

Ὅτι τὸ πανταχόθεν πολεμούμενον ἄπρακτον. λη.

Ὤτων καὶ γλώττης, καὶ ὄμματος ἐκ πλεόνοιο
    Ῥύεται ὁ σκιωῶν οὔρεσιν ἠλιβάτοις.
Ὀχλεῖ δ' ὁ κραδίης πλείους μόγος, ἀλλ' ὅτι μοῦνος,
„ Οὐ χαλεπός. χαλεπὸς δ' ἐν πλεόνεσσιν ἄρης.

Ὅτι οἱ μετὰ παρρησίας λόγοι ἀθάνατοι. λθ.

Ἄνδρα κατεῖχε τύραννος ὀρέξεσφον. ὡς δ' ἐπὶ τὸ σφὸν
    Δόγμα μὲν οὐχ ἥρει, Οὔτι δέδοικας ἔφη,
Μή σ' ὀλέσω; σὺ δ' ἔφη οὐκ αἰσχύνῃ, ὅτι με μύθοις
    Οὐ νικῶν, φάσκεις σκορπίου ἔργα τελεῖν;

Μὴ μέγα φρονεῖν ἔν τινι. μ.

Εἴπε μέγ' ἐξείπῃς, ἑτέρου πάρα μείζον ἀκούσεις.
    Καὶ γὰρ, ἔφη Ζήνων, οὔποτέ μ' ἠέλιος
Δειπνίζοντα δέδορκε. Θεῶν ἀπάμειπτο παρεστάς.
    Αὐτὰρ μ' αὐτὸς θεὼ οὐδὲ χολωσάμενον.

Τερβάς· μά.

Ῥηΐπερ ἐν βασιλεὺς πέρθει πόλιν, εἰ δεδύνηται
    Τὰ προσιόντα τιμεῖν εἴδατα, καὶ τὸ ὕδωρ.
Οὕτω καὶ σύγ', ἔφησε Γέρων, πάντ' ἐξαλαπάξεις.
    Ἄρχει δὲ ταῦτα μένει, δύσκολον ἐξερύνης.

Ὅτι τὸ νέον εὐεξαπάτητον. μβ.

Ἡ νεότης τά τι ἄγχα, καὶ οὐ πάγιον φρένα ἔχει τι.
    Ἔνθεν ἔλεξε γέρων· εἰ νέον ἄνδρ' ἐσίδῃς
ἰσ. κρανίοιο Οὐρανὸν εἰσανιόντα, λαβὼν ποδὸς, ἧκε χαμᾶζε·
πεσόν. Μὴ κρόνου ἐκπεσών, βρέγμά οἱ ἐξολέσῃ.

Ὅτι καὶ πάθεσιν ὑπεξίστανται πάθη. μγʹ.

Ἔστι τὸ ἐκ κακίης κέρδος τι γε. μνησίκακος γὰρ
  Θυμὸς ἀναφλεχθεὶς ἰὸν ὃν εἶχεν ἔσω,
Ἤμεσεν. ἐκ δὲ φανεὶς,* ἐπαύσατο. πᾶσα γὰρ αὐτῆς
  Γίπτουσα βώγλης, οὐ μάλ'* ἄελπτος ἔφυ.

ἐν ἄλλῳ, ἀπώσατο.
ἐν ἄλλῳ, ἄποπτος.

Ὅτι τὸ ὑποτακτικὸν ὑπὲρ ἅπαντα. μδʹ.

Ἐκστὰς εἶδεν ἀνὴρ εἰς οὐρανὸν ἄνδρας ἀρίστους.
  Τῶν δ' ἀπέλαμπε πλέον, ἠέλιος θεράπων.
Τὸν δὲ τρόπον ζητῶν, ἔμαθεν, ὅτι οἶδε θελήσει
  Τἀγαθ' ἔδρων· ὁ δὲ δὴ, οὐδὲ θέλημα ἔχεν.

Ὅτι ὑπομένειν δεῖ ἐν οἷς ἂν σκηνώσωμεν. μεʹ.

Δένδρεον ὡς ἀπάγης τόπον ἐκ τόπου, ἔνθ' ὅτι ἔρξεις·
  Πολλῷ πλεῖον, ἀνὴρ ἔνθα καὶ ἔνθα ναίων·
Εἰ δ' ὁ τόπος δαμάᾳ, καί τι κακὸν, οὐ μέγα τι ὂν,
  Μηδὲν ἐρωτήσῃς, εἵνεκα τῶν ἑτέρων.

Ὅτι ἀγαλματοποιεῖ ἡ διάνοια. μςʹ.

Ζωγράφος ἀκριβὴς Κύρος δ' ἔφη, ἔστιν ὁ νοῦς μου,
  Σχήματα καὶ μορφὰς ἔνδοθί μοι τυπόων.
Ἑλλάδιος δ' ἀπάμειπτο. τὰ θεῖα δείδιμεν εἰ ζῇ,
  Εἰ δὲ μὴ, ἡ ἐμπὶς πουλὺ κραταιοτέρη.

Ὅτι τὸ κακὸν ἐπίβουλον. μζʹ.

Οὔποτε Σατὰν ἀεργὸς, ἔπεισε δὲ πάντοτε πᾶσι.
  Τοὺς κρατεροὺς λύει, τοὺς ὁσίους δαμάᾳ·
Θῆκε δὲ τὸν προδότην τὸν Ἀπόστολον, ὤμοι, ἔφη τις
  Καὶ τὰ Γάδειρα περᾶς, αὐτόθεν ἡ κακίη.

Ὅτι πρὸς τὸν τόπον καὶ τὰς χρείας. μηʹ.

Ξεῖνον ἔδεκτ' Ἀγάθων· χύτρῃ δέ τις ἔμβαλε φακὸν,
  Καὶ παρέθηκε γέρων. φῆ δ' ὁ φίλος γελόων,

Ὄμματος οἱ φαιοί εἰσιν· ὁ δ' ἴαχεν· οὐκ ἄρα τοῦδε
Ἄγριον ἐστ', ὅτι πῦρ ἔδρακες εἰς τὸν Ἄθως;

Ὅτι αἱ περιφράσεις εὐφώρατοι. μθ'.

Ἄνδρες ἐλοιδόρεον κοινὸν φίλον. ἦ δέ γε Σίμων
Ὁ ψόγος οὐχ ὁσίων. οἱ δὲ βαπτίνης ἔφαν,
Κηδόμενοι τ' ἀνδρός, τάδε βάζομεν· αὐτὰρ ὅγ' εἶπεν,
Εἰς ἐχθρῶν κεφαλὰς τοῦτο τὸ κῆδος ἴοι.

Ὅτι τὸ ἐθίειν πάρεργον. ν'.

Ἔργα χέρεσσιν ἔχων, τό τ' ἄρ ἤθελε πῖνέ τι Γίωρ.
Γευθομένοις δ' ἐλάλει, ὡς τὸ πάρεργον ἔχω.
Καὶ ὄντως. λῶ δὴ καταδαιόμενός μοι ὁ θυμός,
Μὴ μάλα πολλοστῆς αἴσθεται ἡδυμίης.

Ὅτι τὸ ἀνθρωπάρεσκον, φιλοπονώτατον. ια'.

Δαιτὶ παρὰ ξενίῃ κληθεὶς κατίβαινε Καείνων,
Μαράθω δὲ σιλπνῷ δάκρυσιν εἰσορέων.
Ὤμοι ἐρῶν οὐ τόσον ἐπίγραμμα αὐτὸς ἀρέσκειν
Ὑψιμέδοντι, ὅτι ἠδ' ἀκολαστίησι.

Ὅτι τὸ ἐπιορκεῖν χαλεπόν. ιβ'.

Ψεῦδος ἀπλοῦν κατέβαλλεν ὅλην φύσιν, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν,
Οὔτι ἀνάβλησις τῆς κακίης πέλεται.
Σύνθετα δ' ἡμεῖς καὶ παρασυνθέτα ἤματα πάντα
Ὀμνύμενοι, καὐτοὺς τοὺς νόας ἐκπατέομεν.

Ὅτι δεῖ μὴ πολυπραγμονεῖν τὰ ἑτέρων. ιγ'.

Καὶ Φρυγίην διέβην, καὶ τῆς Ἀσίης τὰ ὕπαιθρα
Εὐτρεπίω πρὸς ὄρος εἶπε φίλος πλάσας,
Οὐ δύναμαι δ' ἰδέειν περὶ τέου λόγου ἄξιον ἄνδρα.
Πρῶτα γὰρ ὁ ζητῶν ἔκβαλε ποῖος ἔμεν.

Ὅτι τὰ φύσει, τῶν θέσει βεβαιότερα. ιδʹ.

Νοῦς σοφὸς, ἄνδρα σοφὸν παραδείκνυται, ἔργα δὲ θεῖα,
Πάντοτ' ἀγλαΐνουσιν. ὅς δέ κε χαπλὰ λέγῃ,
Ἄχρι μὲν αὐτὰ ῥέει, φράδμων σοφὸς εἴδεται εἶναι,
Ἡνίκα δ' ἐκλείποι ταῦτα, κέχηνε μόνος.

Ὅτι μείζονες οἱ πειρασμοὶ τῶν ἐν ὄρεσιν. ιεʹ.

Φεύγων τις τὰ βίου θνητὰ κύματα, ὥσπερ ἐς ὅρμον
Ἦλθ' ἐν ὄρει. καὶ ἰδὼν δαιμονίους πολέμους,
Ὤμοι ἔφη τί πάθω. εἶπεν δέ τις, εἰ πειρασμοὺς
Τῶν μοναχῶν ἀφέλοις, οὐδενός εἰσι λόγου.

Ὅτι ἡ πρὸς τὴν ζωὴν ὁδὸς ἀπλατής. ιϛʹ.

Ἡ στενὴ τίς ἔφυσεν ἀταρπιτὸς, ἣν περ ἀκούεις;
Τὸ σφίγξαι πελέθει τὰς ἐφέσεις. ὁ δέ γε
Καὶ διαμνήσας τὰς δὲ, λέγοι ἄν, ἰδοὺ καὶ ἡμεῖς
Σοὶ ἀκολουθοῦμεν πάντα ἀφέντες ἄναξ.

Ὅτι ἡ ἀσκητικὴ θεοδίδακτος. ιζʹ.

Πῶς ἂν σωζοίμην, Ἀντώνιος εἶπεν ἀθυμῶν,
Τῷ δέ οἱ ὤφθη ἀνὴρ ἥμενος, ἔργον ἔχων.
Ἂν δὲ στὰς πάλιν εὔχετ', ἀτὰρ πάλιν ἕζετ' ἐπ' ἔργα.
Καί οἱ ἔφη. οὕτω ζῆθι, καὶ σωμένοις.

Ὅτι ἔσχατον τῶν κακῶν ἡ ἀπόγνωσις. ιηʹ.

Ἥμαρτον, ὦ μάκαρ. εἰπὲ τί ῥέξομεν; ἔγρεο τέκνον.
Ἀλλ' αὖθις πίπτω. αὖθις ἀνέγρεό μοι.
Μέχρι πόσου. τινὸς, εἰ δ' οὔ, ἕως χρόνου· εἰ δ' οὔ, ἕως ζωῆς.
Φησὶ γὰρ, ἔνθα σ' ἕλω, κεῖθί σε καὶ κρινέω.

Ὅτι οὐ μείζων ἀναμαρτησίας μετάνοια. ιθʹ.

Εἰπὲ μάκαρ, τίς ἀμείνων. ὁ ἐξ ὀνύχων ἀμόλυντος,
Ἢ ὁ κακοῖς κατάδυς, εἶτ' ἀνανηξάμενος.

Τὸν πρόπτον ἔγω γε ἐπίγομαι ἐξερεείνειν·
Ἀλλ' ἡ πᾶσα βροτῶν ὤλετο προσδοκίη.

Ὅτι πολύτροπος ἡ τῶν δακρύων βλύσις. ξ΄.

Δάκρυα λύπης οἶδα, καὶ εὐφροσύνης, καὶ ἔρωτος,
Ἐλπομένου τε δέους, ἠπομένου τε κλέους.
Καὶ φύσεως, καὶ θεῖα, καὶ ὀλλυμένων ἀρετάων.
Ταῦτα δ' ἐπιγνοίης, ἡδυμένη καὶ ἄχει.

Ὅτι οὐχ ἁπλῶς τὸ φιλόϋπνον. ξα΄.

Ὕπνοι τοῖς ἀΰπνοις πουλύτροποι· οἷς μὲν ἐδωδῆς,
Οἷς δὲ, φοβῆς καὶ ἔθεος· οἷς δ', ὁσίων καμάτων.
Οἱ δ' ἐπαναχθῶνται λιμοῦ δέμας· οἱ δ', ἐχθροῖο
Δαίμονος, ὄφρ' ἡμᾶς ὄρθρου ἐρυκακέοι.

Ὅτι πολυειδῆ τὰ σχήματα τῶν χειρῶν, τοῖς εὐχομένοις. ξβ΄.

Εὐχόμενοι τανύουσι σοφοὶ χέρας. οἱ μὲν, ἐφ' ὕψος
ὄρεα. Ὑψόσ' ἐπαιρόμενοι· οἱ δὲ, κάτωθεν, ὅταν
ἐν ἀγῷ, Οὐδ' ὅποι εἰσὶ νοῶσιν· οἱ δ' ὕπτιον, * ὥς τι λαβέσθαι.
ὥστε. Οἱ δὲ, σταυροτύπως· ἄγχι γὰρ ἐς Ἀμαλήκ.

Γελοῖον τὸ ἐπ' ἀρετῇ προσωπεῖον. ξγ΄.

Εἴδωλον καὶ ἀνὴρ ἐπιδεικτικὸς, εἰς ἓν ἴασι.
Κεῖνο πολυχρύσοις χείλεσι κόσμον ἔχον,
Γίωνης καὶ πηλοῦ γέμει ἔνδον. ὧδε καὶ οὗτος
Ἐκτὸς ἐὼν ἱερεὺς, οὐ ποῖός ἐστιν ἔσω.

Ὅτι καὶ μέχρι ὄψος, τοῖς τελείοις ἡ παρατήρησις. ξδ΄.

Δεῦτ' ἄγετ', ἴδετε ἔργα τάδ' ἄσχετα, εἶπεν Ἀχιλλᾶς, *
Ψωμὸν ἔδων, βάπτει εἰς ἅλας Ἠλίας·
Εἰ σὺ ζωμία ταῦτα παραρτύειν ἐθέλοισθα,
Δεῦρ' ἴθ' ἐν Αἰγύπτῳ, οὖρεα δ' ἐγκρατέων.

Ὅτι αἰτεῖν δεῖ πρέπον τὴν τοῦ θεοῦ βασιλείαν. ξέ.

Πολλὰ θεοῦ δέομαι, τούτων δὲ τὶ κραίνεται οὐδέν.
Πῶς τὸ δ' ἔνεστι Θέων; πῶς δέον ἐστὶ τυχόν;
Πρῶτα τὸ ἓν δ' αἴτει, καὶ ἔσσεται αὐτίκα καὶ τά·
Εἰ δὲ τὰ πολλὰ θέλεις, καὶ τὸ ἓν οἴχεθ' ἅμα.

Πεσσικτίον μᾶλλον ἑαυτοῖς. ξϛ'.

Κείνεται τις φθορίης. κληθεὶς δὲ Γίαρ ἐπὶ τῷ,
Ἦλθ' ἐπὶ νῶτα φέρων ψάμμον ὅλη σπείδει.
Γέραθι δ' ἔχε δράκα τῆσδ', καὶ ἴαχε. τάμα ποσαῦτα
Ἐστὶ καὶ οὐχ ὁρόω· τὰ ξένα δ' ἐξετάσω;

Συζυγία ψυχῆς καὶ σώματος ἀληπτος. ξζ'.

Εἰ τὴν σάρκα φιλῶ, πολεμίζομαι· εἰ πολεμίζω,

* * *

Τρύχομαι. εἴπερ τιμῶ, σφάλλομαι. ὤμοι ἔγωγε — ἐν ἄλλῳ,
Τίς γίνομαι. τὰ * πῖ ζάπμ' ἀσατίων ἄθλιος. — πῆ.

Τετρ. ξή.

Συγκατέβαινε γέρων ἑτάρεις σφίσι. τὶν δέ τις ἀρχὸς
Μέμφεθ', ὁ δ' ἀντεβόα· ἧκε τὸ τόξον ἅπαξ.
Καὶ πάλιν, εἶτα πάλιν. ἀλλ' ἄγνυται, * οὐδέ τις ἰσχύς. — ἐν ἄλλῳ,
Ὧδε τὸ εἶδ', ὁ δ' αἰεὶς, ἀλκιμός ἐστι πάλιν. * — εὐχέτι.

Ὅτι ὀργίλος οὐδεὶς ἔνθεος. ξθ'.

Ὀργὴ καὶ θυμὸς, μεταχεῖς ξένα. εἰ γὰρ Χριστὸς
Ἤπιος, ἤπιοι αὖ εἰσὶν ἐν οἷσι μένει.
Πᾶς οὖν ὀργίλος, εἰ καὶ πεπείωται ἐγείρει,
Ψεύδετ' ἐὼν Χριστοῦ, κἂν ἐπόμνυσι μέγα.

Ὅτι πανηγύρεως εἶδος ὁ βίος. ό.

Τὴν Ἐδὲμ, εἶπε γέρων, καὶ ὅσοι ῥ' ἐμὲ δοὺς ἐπριάμην.
Νῦν δ' ὅτι πωλεῖται [illegible] τημαχοις,

Καὶ ὀβολοῦ τὸ μέγιστον, ἀφέξαμεν. ἄββαλε θωῆς·
Νήχυτος ἡ πηγὴ, δίψει ὀλλύμεθα.

Ὅτι ἐξ ἔργων ἀνέλπιστον τὸ σωτήριον. οα.

Εἰ μὲν ἀποπλεύσει τὰς ἀμπλακίας θεὸς οἴκτῳ,
Ἔστι τις ἐλπίς μοι, Λούκιος ἐξεβόα.
Εἰ δ' ἐπὶ δάκρυσι τόδ' ἐπιγίγνεται, εἴκοσιν ἄνδρες
Σύν μοι ὀδυρόμενοι, οὐ πλυνέουσι τί μου.

Ὅτι ἀφορώτερον πλούτου πενία. οβ'.

Καὶ τάδε τοῖς πλουτοῦσι τελεῖται. εὖτ' ἀνὰ ἄστυ
Ἔρχετ' ἄρης, αὐτοὶ δ' ὀλλύμενον τὸν ἀγρὸν
Καὶ τὰς βοῦς προορῶντες, ὑπωχριόωσι, γοῶσι·
Κοῦφος ἔστη δ' ὁ πένης, τὸ πλέον ἐγγελόων.

Ὅτι πολύτροπος ἡ ἀποχὴ τῶν κακῶν. ογ'.

Ἀσπίδα τε βασιλίσκον ἀποκλείσαντες ἐν ὅλμῳ.
* Δήσαμεν τε λίνῳ, ἄρκυσι ῥωμαλέοις.
Ὧδε λογισμὸς ἅπας, ὅς τις μὴ ἐπ' ἔργα περαίνει,
Ἔνδοθι συμπνιγεὶς, κέκλιται ἐσσυμένως.

Ὅτι περιποιεῖ ἀγαθῶν ἡ τῶν ἀγαθῶν ὁμιλία. οδ'.

Δεῖμα θεοῦ ζητεῖς; τόδ' ἐνὶ φρεσὶ κεῖται ἑκάστου.
Εἰ δὲ σὺ μὲν ἔκλεις, κεῖνο δὲ μᾶλλον ἄπῃ,
Δεῦρ' ἴθι θείῳ ἀνδρὶ συνέρχεο. τὸν γὰρ ἀνάνδρον
Ὦρσε Θεμιστοκλέους, ἆθλα τὰ Μιλτιάδου.

Ὅτι τὸ ἀπαράκλητον τοῦ τόπου ψυχωφελέστερον. οε.

ἐν ἄλλῳ, Τρηχύτερον τινὰ χῶρον * ὀρείτροφοι ᾤκεον ἄνδρες,
ὀρείτροφοι. Τὸν δ' ἐπὶ φυταλιῇ σπεῦδον ἐπισχεφέμεν.
ἐν ἄλλῳ, λει Ἀλλά τις εἴπῃ· ὁρᾶτε μὴ ἐν τῷ τὴνδ' ὁμαλίζειν,
ψόμεθα. Ἄγρια τὰ ψυχῆς ἤθεα * ληψόμεθα·

Ποιμένες

Τετρ. οϛ΄.

Ποιμένες Ἀβδεῖδαι, καὶ πιμένες οἱ Λευῖται,
Καὶ πολλοὶ τουτὶ τοὔνομα κλεψάμενοι.
Ἀλλ' εἷς ἐστι τῷ ὄντι, ὃ τοὔνομα κυριόλεκτον
Τοῦτο φέρων, ὁ νέμων οὐρανίῃσι νάπαις.

Ὅτι δυσκατόρθωτον ἡ εὐχή. οζ΄.

Καὶ πάσης ἀρετῆς μόχθος περιπάρεισθε τε ἱδρώς.
Τῆς εὐχῆς δὲ πλέον, εἴ γε τε οὐ δοκέει.
Καὶ γὰρ ὅσον τὸ κλέος, τόσον εἰσάγει ὄκνον ὁ δαίμων
Πάντα λίθον κινῶν, ἐσχάτου ἄχρι λίθου.

Παραμυθητικὸν ἑαυτοῦ ἐκ τῶν πέλας. οη΄.

Πατρὸς ἀκηχεμένοιο ἑῷ ἐπὶ παιδὶ θανόντι, *
Καὶ μάλα κοπτομένου, εἶπε παρὼν Ἀσίων·
Εἰ σὺ περικτιόνων τὰς δυστυχίας λογίσαιο,
Βεράσσονα τὸν θρῆνον λήψῃ ἐπὶ σφετέροις.

Ὅτι ἡ ἀργία φιλαμαρτήμων. οθ΄.

Ἤρχετο πέντ' ἐπὶ μησὶ γέρων τις, ὄφρα τι εἴπῃ. ἴσ. ἀραλ-
Τύγχανε δ' οὐ καιροῦ, ἔργα γὰρ ἐνδελεχῆ. γήσας.
Ὀψὲ δ' * ἀλαλγήσας, συνὲς ἴαχεν· εἰ γέ τι μικρὸν
Ἄσχολος εἶ. ὁ δ' ἀπρὶξ * εἴχετο τῶν προτέρων. ἐν ἄλλῳ,

Διάγνωσις ἀλαμψεων. π΄. οἴχετο.

Ἄνδρε δύω κατὰ Χερσὸν ἐνήθλεον· εἷς μὲν, ἀγῶνας
Θερμοτέροις. ὁ δὲ δὴ δεύτερος, ἀργοτέροις.
Πρῶτα δέ οἱ σκώψασε θεός· τίνος εἵνεκα λέξον.

Οὐδὲ τὰ τοῦ δρυμοῦ ζῶ' ἔσσεται ἐκτὸς ὀλέθρου.
Καὶ τόδ' ὁ βασκήνας, οὔτι ἔχοιτο πόνον.

Ὅτι ὁ ἔρως, θεῷ καταπαύεται μόνῳ. πζ'.

Τόξ' ἀνέτεινεν ἔρως, καὶ δείδια ὀξὺν ὀϊστόν.
Τί πράξω. τί; πῶς ὅπλον ἄειρε τί σοι.
Εἶτα φύγε Χριστῷ. ὃ δ' ἄρ' ἤπιός ἐστι καὶ οἶος,
Πάσαις ἀντέχεται δυσμενέων παλάμαις.

Ὅτι οἱ ἀσπασμοὶ τῶν ἁγίων ἔνθεοι. πη'.

Τὰ τρία ταῦτ' ἀπόφευγε, γυναῖκα, καὶ ἀσπίδα, καὶ λίν,
Τὴν δὲ, πλεῖον, ὅσον πικρότερον τὸ δάκος.
Ἀσπάζου μοναχούς. ὅτι τῇ συνεχεῖ τῶν εὐχῶν,
Χείλεα καὶ γλῶσσαν, θεῖα φέρουσιν ἄγαν.

Ὅτι πρὸς τῆς ἁμαρτίας ἐπίπληξις αἰώλεθρος. πθ'.

Γρὴς τὸν ἁμαρτήσαντα καὶ οἰμώζοντα κραταιῶς,
Ἔννεπε Βησσαρίων· εἰ ὅτι φίλτατέ μοι
Ταῦτ' ἐνεθυμήθης, ὧδ' ἔστενες ἦτορ ἀμύων,
Οὐκ ἂν νῦν ἐδίου τοσσατίων ἀχέων.

Ὅτι τὸ αἰεκπόρθυτον φιλοπονώτερον. ϟ'.

Ὦ μάκαρ ἀγλαόθυμε, τί ῥέξομεν εἰπὲ καὶ ἡμῖν;
ἴσ. ἀχθοφόρει. Ὄμματ' ἔχων ἐρέεις; δῆλα τάδ' * ἄχθοσί σοι.
Ἦσο μοι ἐν μεγάρῳ, μόνον ἧσο. τὸ δ' ἄρκιόν ἐστι
Ἔργα διδασκῆσαι, ἠέ τις ὑψαγόρης.

Ὅτι κεφάλαιον μοναχοῖς, τὸ φιλόξενον. ϟα'.

Λύουσιν μοναχοὶ κανόνων τύπον, εἴποθεν ἔλθοι
Ξεῖνος, καὶ φασὶ, (φάρμακα ταῦτα πέλει)
Χριστοῦ δὲ ξεῖνος φορέει τύπον. αὐτὸς ἄρ' ἐστὶν,
Οὗ δίχα πᾶν ἄγκαρ οὐ δύνατ' ὠφελέειν.

Ὅτι δεῖ τοὺς πίπτοντας, μὴ τοῖς κακοῖς ἐπιμένειν. πζʹ.

Εἰ ἄλλοις ἐκέλευσεν ὁ κύριος ἑπτάκις ἑπτὰ
 Καὶ δεκάκις ἀφιέιν πταίσματα τῶν ἑτέρων,
Οὐκ ἄρ' ὁ πρῶτος ἐκεῖνος ἀφῆκε πλέ'. ὥστε μὴ εἴκοις
 Τῷ μετὰ τὴν πρᾶξιν μνῶντι σε τῶν προτέρων.

Σχόλιον, Γεωργίου ἱερέως Σκορδυλίου.

Οὐ διὰ ὅρον τέθηκεν ὁ κύριος τὸ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. ὅθεν οὐδὲ οὗτος ὁ ἅγιος ἀκολούθως ἐπήγαγε τὸν ἀριθμόν. τὸ γὰρ δεκάκις, τριχῶς νοεῖται ἐνταῦθα· ἢ δεκάκις ἑπτά, ἢ δεκάκις δέκα, κατὰ τὸ ἑπτάκις ἑπτά. ἢ δεκάκις μθʹ, κατὰ τὸν πολυπλασιασμὸν τοῦ ἑπτά· ἅπερ ἅπαντα τὸ ἀναρίθμητον δηλοῦσι. τὸ δὲ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά, κατὰ τὸν πολυπλασιασμόν, τετρακόσια ἐνενήκοντα σημαίνει.

Ὅτι οὐδενὶ δέδεται ὁ μοναχός. πηʹ.

Φῶρες ἐληΐσαντ' ἀβίου δόμον, ὃς δὲ συνῆρχε,
 Καί τι παρεφθὲν ἰδών, καὶ τόδ' ἔχεσθ', ἐβόα.
Ὡς δ' ἀπέφυγον, ὁ δ' αὖ δρα τυχὼν ἐπὶ τήνδε κιόντα
 Εἶπε, δίδου προφθάς, ἐκλελάθοιτο τόδε.

Καθ' ἃ τῶν ἀμονήτων ἐπιμελητέον. πθʹ.

Ἐξ ὀρέων κατέβαινε κατ' ἄστεα τίμιος ἀνήρ,
 Καὶ συνέμικτο κακοῖς ἀνδράσιν. εἶπε δέ τις,
Τοῖος ἐών, ποίοις δὲ συνέρχεαι; εἶπεν. ὁρῶ γὰρ
 Τοὺς Ἀσκληπιάδας πλησίον ἀσθενέων.

Ὅτι τὸν ἐπιβαίνοντα πόνοις, ἑστάναι δέον. ϛʹ.

Ὅτι τὸ μετάβολον, ἐπιεικέστερον. σα΄.

Τοῦ προτέρου βιότου τὸ ἐναντίον, ἡ μετάνοια,
Χρύσεα χαλκείων. εἰ δὲ τὰ πρῶτα φρενεῖς,
Ἡ μετάνοια ὁμοίαν ἐχέτω· κἂν γὰρ ἐπ' ἄκρων
Γῆς οὕτως ἥξῃς, οὐκ ἀπέβης προθύρων.

Ὅτι πᾶς ἀνόητος, ἐπίμεμπτα τὰ καλά. σβ΄.

Μειλίσσοντο γέροντά τινες κρινέειν, ὁ δ' ἔφησε
Ἀφραίνων, ἄχρι τις ἴαχεν. ἔλιπε γὰρ
ἐν ἄλλῳ, Ἄφρων ἄλλος; ὁ δ' εἶπε. * πόσον ταύτην γε συνῆξα
πόσου. Ἀφροσύνην. ἐπὶ σοὶ δ' ὡς ταχὺ τὴν δ' ὀλέσω.

Ὅτι ἰσχυρὸν ἅπαν ἐπὶ τῆς ἰδίας. σγ΄.

ἐν ἄλλῳ, Σκεπομένοις ἑτέροις ἐκρύπτετο * Ἡλιόδωρος
Ἰσίδωρος. Δώματος ἐνδοτέρῳ. εἶπε δέ τις, τί τόδε;
Καὶ γὰρ ἔφη καὶ θῆρες ὑπεισδύντες ὑπὸ χειαῖς
Σώζονται, κόρυς αἰθέρ' ἀντιπάλαμοι.

Ὅτι εὐχαὶ μνησικάκων ἀπρόσδεκτοι. σδ΄.

Τὸ πρὸς ἀδελφὸν ἅπαν ἐπὶ τὸν Χριστὸν διαβαίνει,
Τούτῳ μνησικάκων ἐχθρὸν ἐκεῖνον ἔχεις,
Ὁππόταν ἐκτανύσῃς χέρα αἴθριον. εἰ δ' ἀγαπάζων
Τὸν δὲ, θεὸν κράζεις, ὃ θεὸν πάρειμι λέγει.

Τετρ. σε΄.

Ὅσον ὁ ἐν σταδίῳ ἀπὸ βαλβίδος εἰς ἐπὶ τέρμα,
Μεῖζον ἅπας βοάᾳ, ἀπὸ δ' ἔτ', ἰδοὺ τὰ γέρα.
Πῶς δέ μ' ἑταῖρε καμόντα, πύλαις τ' ἐπὶ γήραος ὄντα,
Οὐ μάλ' ἐποτρύνεις, ἀλλὰ λύεις τί λέγεις.

Τετρ. σς΄.

Πολλὰ λαλῶν καὶ πολλὰ παραινῶν, ἓν μόνον εὗχου,
Ὄφρα τύχῃς ἀνδρὸς ὅστις ἔχει κραδίην.

Εἰ δὲ βίβλοις ξυνῶνος ἀκαρδίῳ ἀνδρὶ κενοίης,
Τὸν ὕλλαν κράζεις, ἢ παρὰ ὦτα λαλεῖς.

Τετρ. ϛζ'.

Εἰ ὁ πλάνης καλὸν, ἀπόδραθι τοῦ Φαρισαίου·
Εἰ τὰ πάλαι ποθέεις, χαιρέτω εἴ τι νέον.
Τῇ μετεωροφροσύνῃ συνιοῦσα γὰρ ἡ μετάνοια,
Ἄγγελον ἐκ μερόπων, τὸν κε λάβῃ πλέει.

Τετρ. ϛη'.

Ἢ χι θέει μετάνοια, ἐκεῖ ἡ ἁμαρτίας ἄκικυς.
Πῦρ γὰρ καὶ ἀφύας, φασὶν ἀναρμόνια.
Εἰ δέ που ἐν ψήρεσσι φανῇ πανυσιπτέρος ἴρηξ,
Τοῖσδε καὶ αἱ πέτραι ἀμφιδοκοῦσιν ὀπαί.

Τετρ. ϛθ'.

Εζόμενος Ματθῆς τελωνὴς πίσε, μύρετο δ' ἀλύσας.
Τὸν δ' ὁ ὑπηρετέων, ἤπε ταῦτα μαθεῖν.
Ὀψὲ δ' ἔφη λύζων, πινὰς ὤπωπα τὴν ἀπὸ κόσμου
Ἐντὸς Ἐδέμ· πολλοὶ δ' ἄζυγες ἐκ προθύρων.

Τέλος, καὶ τῷ θεῷ χάρις.

ΔΙΚΑΙΩΣ